Lemmen kaikkeus – Elämän tanssi

Feral Faun

Kaaos on tanssi, vuolas elämän tanssi, ja tämä tanssi on eroottinen. Sivilisaatio vihaa kaaosta, ja siksi se vihaa myös Erosta. Sivilisaatio tukahduttaa eroottisen sellaisinakin aikoina, joita pidetään seksuaalisesti vapaina. Se opettaa että orgasmit tapahtuvat vain pienissä osissa kehoamme, vain noiden osien oikeaoppisen käsittelyn tuloksena. Se ahtaa Eroksen Marsin haarniskaan. Sen sijaan että seksi olisi riemuisaa, viatonta leikkiä, tekee sivilisaatio siitä kilpailullista, päämääräkeskeistä työskentelyä.

Ja kuitenkin, kaiken tämän tukahduttamisenkin keskellä, Eros kieltäytyy hyväksymästä tätä muottia. Siellä täällä hänen riemukas, tanssiva muotonsa murtautuu Marsin panssarista. Niin sivistyneen olemassaolomme sokaisemia kuin olemmekin, onnistuu elämän tanssi hiipimään tietoisuuteemme pienissä asioissa. Kun katsomme auringonlaskua, seisomme metsän keskellä, kiipeämme vuorelle, kuulemme linnun laulavan tai kävelemme paljain jaloin hiekkarannalla, alamme tuntea ilon, syvän kunnioituksen ja riemun tuntoa. Se on alku koko kehon valtaavalle orgasmille, joka ei rajoitu sivilisaation niin kutsutuille ”erogeenisille alueille”. Mutta sivilisaatio ei koskaan anna tämän tunteen täyttyä. Muuten oivaltaisimme että kaikki, mikä ei ole sivilisaation tuottamaa, on eloisaa ja riemukkaan eroottista.

Jotkut meistä ovat kuitenkin hitaasti heräämässä tästä sivilisaation nukutuksesta. Alamme yhä paremmin tiedostaa, että jokainen kivi, jokainen puu, jokainen joki, jokainen eläin, jokainen olento tässä maailman kaikkeudessa ei ole vain elossa, vaan tällä hetkellä myös enemmän elossa kuin me sivistetyt olennot. Tämä tiedostaminen ei ole vain älyllistä. Se ei voi olla, sillä muuten sivilisaatio vääntää siitä vain uuden akateemisen teorian. Me myös tunnemme sen. Olemme kuulleet jokien ja vuorten lemmenlaulut, nähneet puiden tanssin. Emme enää halua käyttää niitä kuolleina esineinä, koska ne ovat väkevästi elossa. Haluamme olla heidän lemmiskelijöitään, liittyä heidän kauniiseen, eroottiseen tanssiinsa. Se pelottaa meitä. Sivilisaation kuolemantanssi jähmettää jokaisen solun, jokaisen lihaksen sisällämme. Tiedämme että olisimme kömpelöitä tanssijoita ja kömpelöitä lempijöitä. Me tulemme olemaan hölmöjä. Mutta hölmöydessä piilee vapautemme. Kun voimme olla hölmöjä, olemme alkaneet murtaa sivilisaation kahleita, olemme alkaneet kadottaa tarvettamme saavuttaa. Ilman saavuttamisen tarvetta meillä on aikaa oppia elämän tanssi; meillä on aikaa tulla puiden ja kivien ja jokien lempijöiksi. Tai, täsmällisemmin sanottuna, aika lakkaa olemasta meille; oppiessamme lempimään kaikkea elävää, tulee tanssista elämämme. Ja ellemme opi tanssimaan elämän tanssia, kaikki vastarintamme sivilisaatiota kohtaan on hyödytöntä. Koska se yhä hallitsee meitä, luomme sen vain uudelleen.

Joten tanssitaan elämän tanssi. Tanssitaan kömpelösti ja häpeämättä, sillä kuka meistä sivistetyistä ihmisistä ei olisi kömpelö? Lemmitään jokia, puita ja vuoria silmillämme, varpaillamme, käsillämme, korvillamme. Annetaan kaikkien kehomme osien herätä elämän tanssin eroottiseen hurmokseen. Me lennämme. Me tanssimme. Me parannumme. Me huomaamme, että mielikuvituksemme ovat vahvat, että ne ovat osa eroottista tanssia joka voi luoda kaipaamamme maailman.

Anarkistinen kirjasto
Anti-Copyright

Feral Faun
Lemmen kaikkeus – Elämän tanssi

Haettu 5.7.2012 osoitteesta: http://takku.net/article.php/20051020224443526
Pamfletista ”Rants, Essays and Polemics of Feral Faun” (Chaotic Endeavors, 1987). Julkaistu uudelleen Green Anarchyn numerossa 10 (Syys 2002).

fi.theanarchistlibrary.org